

Nr 85.

Ankom till riksdagens kansli den 30 april 1929 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om personliga arvodestillägg åt vissa såsom rullföringsbiträden anställda underofficerare i reserven.

(1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr *N. Holmström* väckt motion, nr 247, har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att ett personligt arvodestillägg av 600 kronor måtte utgå till alla som rullföringsbiträden anställda underofficerare i reserven, vilka icke samtidigt åtnjuta pension och fyllnadspension.

Till stöd för sin framställning har motionären anfört följande.

»I propositionen nr 196/1928 föreslog Kungl. Maj:t ett personligt arvodestillägg av 600 kronor per år för sådana rullföringsbiträden, som icke åtnjuta annan inkomst från statsverket såsom pension och fyllnadspension, att utgå efter 10 års tjänst i dylik befattning. Detta Kungl. Maj:ts förslag blev av riksdagen bifallet.

Den 1 juli 1929 utgör antalet dylika rullföringsbiträden 21 stycken. Av dessa hava 18 stycken uppnått en tjänstetid i befattningen av 10 år eller därutöver och komma således i åtnjutande av det beslutade arvodestillägget.

De återstående tre rullföringsbiträdena ur denna kategori hava samma dag en tjänstetid av respektive 9 år, 16 dagar, 6 år, 9 månader och 5 år, 6 månader och komma således icke i åtnjutande av det personliga tillägget. Arvodet för dessa senare uppgår till 2,130 kronor per år, vilket givetvis är alldeles otillräckligt för att möjliggöra en någorlunda dräglig existens för dem själva och deras familjer.

Flertalet av de nu i tjänst varande rullföringsbiträdena utgöres av sådana underofficerare (fanjunkare, styckjunkare), som avgått från den aktiva tjänsten med pension och fyllnadspension, vilken uppgår till 2,534 kronor per år. Arvodet 2,130 kronor har bestämts med tanke på att de rullföringsbiträden, som åtnjuta pension och fyllnadspension, skola erhålla en inkomst ungefärligen motsvarande den, som tillkommer fanjunkare (styckjunkare) i aktiv tjänst.

Den med befattningarna förenade tjänstgöringen är av sådan art, att några bisysslor icke kunna förenas med densamma.

Befattningarna som rullföringsbiträden hava givetvis i första hand varit avsedda för pensionerade underofficerare. Men då det visat sig svårt att

besätta dessa platser ur denna kategori, ha även i reserven utnämnda lämpliga underofficerare anlitats för dessa befattningar. Då så är fallet, synes det icke vara rättvist, att deras avlöning så avsevärt understiger den sammanlagda inkomst, som åtnjutes av deras kamrater, som hava pension och fyllnadspension.

Av de tre här ifrågavarande rullföringsbiträdena äro två födda år 1881 och en år 1882. Denna jämförelsevis höga ålder gör, att de hava ytterligt svårt att numera på grund av de tryckta förhållanden, som äro rådande på den allmänna arbetsmarknaden, erhålla lämpliga sysselsättningar inom andra verksamhetsgrenar.»

Då riksdagen så sent som år 1928 beslutat tilldela sådana rullföringsbiträden, som äro underofficerare i reserven och icke åtnjuta pension, ett personligt arvode att utgå efter tjänstgöringstid såsom rullföringsbiträde av minst 10 år och då tillräckliga skäl för borttagandet av ifrågavarande tidsbegränsning icke synas hava blivit anförda, har utskottet ansett sig böra avstyrka motionen.

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet hemställer alltså,

att herr Holmströms förevarande motion (II: 247) icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 30 april 1929.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 80.
